
Jerzy Zacharko urodził 23 kwietnia 1951 r.

Ukończył Technikum Budowy Instrumentów Lutniczych w Nowym Targu (1970 r.). W latach 1974-1992 dekorator w WSS „Społem” w Zakopanem.

We wrześniu 1980 r. współinicjator powstania i przewodniczący Komitetu Organizacyjnego „Solidarności” w Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców „Społem” w Zakopanem, członek-założyciel Miejskiej Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej w Zakopanem. Delegat na I Krajowy Zjazd NSZZ „S” Pracowników Społem w Gdyni (listopad 1980 r.); wiceprzewodniczący, p.o. przewodniczącego (od lutego 1981 r.) i przewodniczący (od października 1981 r.) Krajowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Pracowników w „Społem”, zrzeszającej 450 tys. członków, której celem było m.in. przywrócenie idei spółdzielczości; członek zespołu ds. opracowania raportu „Warunki pracy handlu” dla sejmowej Komisji Handlu i Usług oraz przewodniczący zespołu prowadzącego negocjacje z rządem; w marcu 1981 r. wiceprzewodniczący Miejskiego Komitetu Strajkowego NSZZ „S” w Zakopanem.

Internowany 13 grudnia 1981 r. w ośrodkach odosobnienia w Załężu i w Kielcach-Piaskach; współzałożyciel tajnej poczty obozowej w Załężu; zwolniony z więzienia 22 listopada 1982 r.

Po wyjściu na wolność zaangażowany w działalność podziemną: członek tajnych struktur „Solidarności”, drukarz wydawnictw podziemnych, m.in. „Biuletynu Podhalańskiego” (1986-1989), kolporter oraz organizator akcji ulotkowych i plakatowych.

W 1989 r. zaangażowany w odbudowę NSZZ „Solidarność” w PSS „Społem”; zaangażowany w reaktywację Krajowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „S” w „Społem”, której był przewodniczącym w l. 1989-1990.

Od 4 maja 1989 r. wiceprzewodniczący potem przewodniczący Miejskiej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „S”; szef delegatury Zarządu Regionu Małopolska „S” w Zakopanem (1990).

W 1989 członek Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Zakopanem, od 19 września 1989 r. przewodniczący; aktywny uczestnik kampanii wyborczej i szef sztabu wyborczego KO „S” w zwycięskich wyborach parlamentarnych (1989) i samorządowych (1990).

W 1992 – założyciel Agencji Reklamowo Poligraficznej oraz jej współwłaściciel do 2002 r.

Radny Miasta Zakopane (1998-2002, 2006-2014), wiceprzewodniczący Rady Miasta Zakopane (1998-2002), wiceburmistrz Zakopanego (2002-2006), przewodniczący Rady Miasta Zakopane (2010-2014).

Radny Powiatu Tatrzańskiego (2014-2021), wicestarosta tatrzański (2014-2021).

Współzałożyciel i członek Tatrzańskiego Klubu Kolekcjonerów (1976), 1998-2003 prezes Klubu im. Władysława Zamoyskiego; w l. 1998-2002 i 2006-2015 przewodniczący Rady Nadzorczej w PSS Społem.

Zaangażowany w akcje charytatywne na rzecz dzieci z domów dziecka, wspierał organizacje niepodległościowe, związki kombatanckie, inicjator i redaktor dwóch książek o zakopiańskiej „Solidarności” „Drogi do Niepodległości” (Zakopane 2005) oraz „Zakopiańska Solidarność” (Zakopane 2006).

Współtwórca polskiej edycji Międzynarodowego Festiwalu Jazzowego „Zakopiańska Wiosna Jazzowa”.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Wolności i Solidarności, Brązowym Krzyżem Zasługi.

Dla Jerzego Zacharko korzyść, interes, zysk nigdy nie były motorem działania. Był człowiekiem służby, zawsze gotowym do czynu i poświęcenia dla innych. Nie zostawił potrzebującego bez wsparcia i pomocy.

Pozostanie w naszej pamięci jako człowiek niezwykle prawy, dobry mąż, ojciec, działacz społeczny. Uczynił wiele dla Polski i Zakopanego nie oczekując niczego w zamian. Zawsze był tam, gdzie potrzebna była jego mądrość, zaangażowanie i praca. Zapamiętamy Go jako Człowieka Wielkiego Serca i Szlachetności.

Cześć Jego Pamięci, niech odpoczywa w Pokoju.